

[Industriministeren]

enige om, dvs. en moderat udvidelse af butikstiden med længere daglig åbningstid og to lange lørdage om måneden.

Der er behov for en forenkling af reglerne om varesortimentet for de butikker, der må holde åbent uden for den almindelige butikstid. Hidtil har varesortimentet været opdelt på 7 forskellige butikstyper, f.eks. bagerforretninger, blomsterforretninger og kiosker. Et fælles sortiment for disse butikker vil gøre reglerne mere overskuelige. Herved bliver loven mere klar for sortimentsbutikkerne, og det bliver nemmere for forbrugerne at danne sig et overblik over, hvilke varer der kan købes uden for den normale butikstid.

Kommunernes dispensationspraksis efter den gældende lov har været meget forskellig og til tider meget liberal. Dette har skabt konkurrenceforvridende skel kommunerne imellem, og for at komme disse konkurrencemæssige skævheder til livs foreslår regeringen, at der nu indføres – eller genindføres, om man vil – et Butikstidsankenævns, der kan tage stilling til lovligheden af de dispensationer, kommunerne giver. Ankenævnet vil hermed sikre en ensartet administration af loven.

Et særligt problem med den nuværende lovgivning er, at visse butikker ikke tager overholdelsen af reglerne særlig tungt, for at sige det mildt. Lovovertrædelserne medvirker til en konkurrenceforvridning mellem butikker, der er helt uacceptabel, og risikoen for underminering af loven på grund af manglende overholdelse af reglerne er ikke fjern. Jeg er klar over, at en del af problemet skyldes, at de nuværende regler er uoverskuelige; men jeg mener også, at en opstramning af sanktionsreglerne er tiltrængt. Regeringen foreslår derfor for det første en skærpelse af bødere reglerne og for det andet, at domstolene får mulighed for at indskrænke åbningstiden og sortimentet for butikker, der på grov måde eller gentagne gange har overtrådt lovgivningen.

Butikkerne, forbrugerne, de ansatte og lokalsamfundene vil være godt tjent med den løsning, der ligger i regeringens forslag. Vi vil få en lov, der er rimelig, overskuelig og forholder sig til de reelle problemer, som eksisterer i et moderne samfund.

Jeg må derfor slutte med at sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig Fremskridtspartiets forslag til ophævelse af lov om butikstid.

Lissa Mathiasen (S):

Loven om butikstid eller lukkeloven, som den populært kaldes, har gennem de sidste mange år været genstand for utrolig megen debat, ikke bare her i Folketinget, men også i brancheorganisationerne for slet ikke at tale om i medierne.

Ser vi på den bestående lukkelov, er det egentlig også meget forståeligt, at debatten til tider har taget et ret voldsomt omfang, for de gældende bestemmelser har i en årrække skabt problemer og store besværligheder. Det har været svært for forbrugerne at finde ud af, hvornår det var muligt at handle, og de gældende sortimentsbestemmelser har givet store problemer med afgrænsning af varesortimenterne. Ikke mindst må vi konstatere, at en stor del af sortimentsbutikkerne har haft svært ved at overholde bestemmelserne, hvilket har givet en helt urimelig konkurrenceforvridning.

Tilsvarende må vi også konstatere, at dispensationsbestemmelserne er blevet underkastet en meget forskellig og til tider yderst liberal fortolkning i de enkelte kommuner, hvilket har givet anledning til en urimelig form for konkurrenceforvridning butikkerne imellem, ligesom det også i høj grad har betydet nogle meget ugunstige arbejdsforhold for de ansatte. Vi kan også se på den mængde af sager, der har været indbragt for tilsynsrådene, at der er et behov for at få disse problemer løst.

I oktober 1992 forsøgte den daværende konservative industriminister, Anne Birgitte Lundholt, at komme med et bud på, hvordan en ny lovgivning på området kunne se ud, nemlig en total liberalisering – stort set en ophævelse af lukkeloven. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi og mange med os fandt forsøget ret håbløst. Såvel de butiksansatte som en stor gruppe af de mindre butikker var kommet totalt i klemme, såfremt det forslag var blevet gennemført, hvilket også de mange reaktioner, vi fik, tydeligt viste, men jeg skal være den første til at erkende, at det er svært at finde en bred løsningsmodel, som formår at favne de mange og modsatrettede ønsker til en ny lukkelov. Det var baggrunden for, at Socialdemokratiet i forbindelse med høringen om lukkeloven i december 1992 gav udtryk for, at vi fandt det godt, hvis arbejdsmarkedets parter kunne være i stand til at komme med et udspil, som kunne danne grundlag for en ny lovgivning på området.